

Antwoord van staatssecretaris Wijn (Economische Zaken), mede namens de staatssecretaris van Onderwijs, Cultuur en Wetenschappen. (Ontvangen 29 oktober 2002)

1

Ik heb begrepen dat UPC is overgestapt op een nieuw administratiesysteem voor de telefoonrekeningen. In het bericht worden twee mogelijke oorzaken voor de zogenoemde «spooknota's» genoemd, namelijk fouten in dit systeem of openstaande rekeningen van consumenten. Ik kan niet beoordelen welke van deze oorzaken ten grondslag ligt aan het probleem.

2

Vanzelfsprekend is het zo dat indien consumenten twifelen aan de hoogte van een rekening, zij het recht hebben daarover opheldering te vragen bij het betreffende bedrijf. Verder wil ik er op wijzen dat er diverse geschillencommissies bestaan waartoe consumenten zich kunnen wenden, zowel op het gebied van kabel als telefonie en internet.

3

Uit het bericht komt naar voren dat de Consumentenbond veel klachten krijgt over UPC. Dit is een zaak tussen UPC en de Consumentenbond. Het overheidsbeleid is er op gericht concurrentie op en tussen infrastructuren te bevorderen om zo de keuzevrijheid voor en de dienstverlening aan de consument te optimaliseren.

4

De kabelnetten waren grotendeels gemeentelijk eigendom. Privatisering van de kabelnetten is een beslissing geweest van gemeenten. De rijksoverheid had daarin geen rol.

5

Zoals ik reeds in antwoord op eerdere vragen heb aangegeven¹ heb ik niet de intentie de kabelbedrijven terug te kopen. Consumentenbescherming is een belangrijk onderwerp in de nieuwe Europese richtlijnen voor de elektronische communicatiesector (de ONP-richtlijnen). Dat zal nader worden uitgewerkt bij de implementatie in de Nederlandse wetgeving. Voorts kan het wetsvoorstel «open toegang»² bijdragen aan meer concurrentie en kwaliteitsverbetering van de kabelvoorziening.

6

Zoals ik reeds in antwoord op eerdere vragen³ heb aangegeven moet een bedrijf dat efficiënt investeert een redelijk rendement kunnen behalen op de investeringen door middel van faire consumentenprijzen. Het mag echter niet zo zijn dat consumenten gedwongen worden mee te betalen aan investeringen in diensten waarvan zij mogelijkerwijze nooit gebruik willen maken. In dat geval is er mogelijk sprake van misbruik van economische machtspositie. De NMa zou dat in zulke gevallen moeten beoordelen.

7

Zie het antwoord op vraag 6.

1 Aanhangsel Handelingen nr. 126, vergaderjaar 2002–2003.

2 Kamerstuk 28 203.

3 Aanhangsel Handelingen nr. 124, vergaderjaar 2002–2003.